

Echa z konwencji - Kostki Duże

Kostki Duże, 28 - 29 czerwiec 1997 r.

Znowu, po raz któryś z rzędu, zjeżdżaliśmy się do zabudowań braterstwa Dziewięckich w Kostkach Dużych, w kieleckim, w pobliżu Buska Zdroju, znanej miejscowości uzdrowskiej. Przyjechaliśmy tu, aby odpocząć od trudów dnia codziennego i nabyć nowych sił duchowych, tak bardzo potrzebnych w naszej wędrówce za Wodzem zbawienia, Jezusem Chrystusem.

Po serdecznym powitaniu uczestników przez miejscowego br. Józefa Dziewięckiego przewodnictwo zostało powierzone br. Zdzisławowi Kołaczowi.

Pierwszym wykładem ze Słowa Bożego usłużył br. Piotr Garbacz na temat „*Tęsknota za domem Bożym*”, z Psalmu 84:2-13. Słowa tego Psalmu wskazują na wielki przywilej bycia częścią tego błogosławionego domu, za którym tęskni każde dziecko Boże.

Brat Michał Kopak mówił na temat modlitwy, biorąc za podstawę słowa ap. Jakuba 5:15 „*A modlitwa płynąca z wiary uzdrowi chorego*”. Modlitwa jest siłą w doświadczeniach, daje nam ona możliwość pogodzenia się z naszym stanem i z wolą Bożą, czego przykładem jest Pan Jezus, który stale był w łączności ze swym Ojcem.

„*Światło i życie*” to temat brata Andrzeja Dąbka z Myślachowic. Zachęcał on słuchaczy słowami ap. Pawła z Listu do Efezjan 5:8 do godnego pielgrzymowania w tym świecie, aby światło prawdy i Ducha św. było widoczne dla ludzi, byśmy mogli się reprezentować jak dzieci światłości.

Prorocza wizja Zachariasza 6:1-8 była przedmiotem rozważań br. Romana Roraty. Słowa z 5 wersetu „*Stawisz się przed Panem, wyruszają w cztery strony świata*” były podstawą do wskazania na dzieło Chrystusa, dzięki któremu wyłonią się cztery klasy zbawionej ludzkości.

Brat Henryk Kamiński mówił na temat „*Pieczętowanie sług Boga na czołach*” - Obj. 7:3. Mówca obszernie omówił dzieło pieczętowania Duchem św. oraz spłodzenie, które odbywa się przez cały wiek Ewangelii, poczynając od Pięćdziesiątnicy. Pieczętowanie zaś na czołach z powyższego wersetu mówca odniósł do czasu obecnego żniwa i oznacza ono „*umysłowe zrozumienie teraźniejszej prawdy*”.

W drugim dniu konwencji przewodniczył br. Henryk Plewniak.

Pierwszym wykładem ze Słowa Bożego usłużył br. Eugeniusz Szarkowicz na temat: „*Podnieście głos swój*” - Dz. Ap. 4:23-33. Brat wskazał na apostołów, którzy, mimo prześladowań, głosili z odwagą Słowo Boże. Widoczna jest ocena Boskiego błogosławieństwa. Byliśmy zachęcani do dziękczynnych modlitw, gdyż duch wdzięczności i uwielbienia Pana Boga są sekretem szczęścia prawdziwego chrześcijanina.

W drugiej godzinie było zorganizowane sympozjum. Trzech braci wypowiadało się na następujący temat:

„*Wpływ Ducha Św. na...*”

- „*Uświęcenie w usprawiedliwieniu*”, br. Piotr Knop.
- „*Ożywienie*”, br. Tomasz Sygnowski.
- „*Narodzenie*”, br. Piotr Mrzygłód.

W krótkich, aczkolwiek treściwych słowach, została przedstawiona definicja usprawiedliwienia i uświęcenia zawierająca elementy postępu duchowego rozwoju chrześcijanina. Jest to wzrost w łasce, znajomości i owocach Ducha świętego. Duch św. jest mocą ożywiającą. Człowiek duchowy myśli i mówi o rzeczach chwalebnych - Boskich. Jego życie duchowe osiąga szczyt doskonałej miłości, która, z łaski Bożej, daje możliwość narodzenia się z Ducha, czyli przemianę przez zmartwychwstanie do duchowej natury w niebiosach jak Nowe Stworzenia. Wskazano też dowody biblijne, że czas narodzenia Kościoła jest ściśle związany z wtórą obecnością Pana (1 Tes. 4:15-16).

Wykładem zakończającym konwencję usłużył br. Paweł Dąbek na temat:

„*Wiara, nadzieja i miłość*” - 1 Kor. 13:13.

Zostały podane definicje poszczególnych cech i zasady ich działania. Elementem wiary jest głębokie zaufanie w Boską moc i Jego troskliwe kierownictwo we wszystkich sprawach człowieka wierzącego. Pokłada on niezachwianą nadzieję w realizację Bożych obietnic, a przymiot miłości jest prawem jego serca, które uwidacznia się w praktycznym życiu.

Była to najliczniejsza konwencja z dotychczas odbytych na tym miejscu. Z różnych stron kraju przybyło ponad 600 osób. Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu za tę przystań duchową, gdzie mogliśmy się czuć dobrze. Wdzięczni jesteśmy również i naszemu miłemu Braterstwu,

że podjęli trud zorganizowania nam duchowego relaksu, gdzie byliśmy sownie ugoszczeni tak pokarmami duchowymi jak i chlebem powszednim. Dziękujemy Wam za Waszą pracowitą miłość, a łaska Boga naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa niech będzie przy Was na każdy czas za to, co učiniliście i nadal czynicie świę-

tym Pańskim.

Rorata Roman
R-
„Straż”